

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714200971
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2714200971.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v spore žalobcu: Ing. I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. cesta XX, J., zast. JUDr. Ing. Bernard Pekár, PhD., advokát so sídlom Kukučínova 24, Banská Bystrica, proti žalovaným: 1. VASEVA, SE, IČO: 44 712 634, so sídlom Mlynské Nivy 42, Bratislava (pôvodne PROXENTA, SE, Röntgenova 677/26, Bratislava), zast.: Advokátska kancelária HPP s.r.o., so sídlom Záhradnícka 30, Bratislava, a 2. O. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, D., zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, o zaplatenie 10.000 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 24. júla 2020 č.k. 2C/82/2014-355, v znení opravného uznesenia č.k. 2C/82/2014-427 zo dňa 17. decembra 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku (výrok I.) p o t v r d z u j e.

II. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti náhrady trov konania (výroky II. až IV.) v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 17. decembra 2020 m e n í t a k, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému v 1.rade a žalovanému v 2. rade trovy prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

IV. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením zo dňa 17.12.2020 súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. rozhodol, že žalovaní v 1 a 2. rade majú nárok na náhradu trov prvostupňového konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, výrokom III. rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu a výrokom IV. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Svoje rozhodnutie v časti zamietnutia žaloby súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 2, § 3, § 7, § 9, § 28 ods. 1, § 30 ods. 1, § 33 ods. 3 zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 09.06.2013 (ďalej len ZFS), § 4 ods. 8 zákona č. 203/2011 Z.z. o kolektívnom investovaní, § 13, § 642, § 644 Obchodného zákonníka, § 34, § 35, § 415, § 420 ods. 1, § 774, § 775, § 777 Občianskeho zákonníka, vecne tým, že žaloba, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 10.000 Eur spoločne a nerozdielne spolu s K. S. E., odsúdeným a zaviazaným na náhradu škody rozsudkom

Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/37/2014 zo dňa 13.06.2014, bola v celom rozsahu podaná nedôvodne.

3. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že od roku 2010 bol ako potenciálny klient oslovovaný zástupcami spoločnosti PROXENTA, SE za účelom ponuky investovania do fondov a finančných produktov, ktoré mal v svojom portfóliu, pričom niektoré investície mu odporučila a realizáciu sprostredkovala žalovaná 2/, ako zástupca a pracovník žalovaného 1/. V roku 2012 mu žalovaná 2/ ponúkla investíciu a to formou pôžičky finančných prostriedkov, ktoré budú dlžníkom DINAZ, Katrinas Dambis 14-103, Riga, Latvija, zabezpečené prostredníctvom vydania vlastnej zmenky, došlo k podpisu Zmluvy o vystavení vlastnej zmenky so spol. Smart Thinkin´Office s.r.o., ktorá mala na základe plnej moci a tvrdení žalovanej 2/ zastupovať spoločnosť DINAZ, žalobca na účet uvedený v zmluve uhradil sumu 10.000 Eur a žalovaná 2/ mu doručila vlastnú zmenku spol. DINAZ na čiastku 11.000 Eur, splatnú dňa 25.4.2013, ktorá mu však nikdy preplatená nebola, čím došlo na strane žalobcu k majetkovej ujme vo výške 10.000 Eur. Žalovaní nárok neuznávali. Žalovaný 1/ považoval žalobu voči nemu za nezmyselnú, nakoľko nemal až do marca 2013 žiadnu vedomosť o tom, že osoby, ktoré s ním spolupracujú alebo v určitom čase spolupracovali, ponúkajú jeho klientom aj investície do zmieniek spoločnosti Smart Thinkin´Office s.r.o., pričom žalovaný 1/ s predmetnými investíciami nemal nikdy nič spoločné, nezískal akúkoľvek províziu za tieto obchody a ani za uzavretie takýchto obchodov nevyplatil žalovanej 2/ nijakú odmenu, pričom nenesie žiadnu zodpovednosť za konanie osôb obvinených v tejto veci ani za to, že žalobca do nich na základe vlastného rozhodnutia investoval svoje prostriedky. Žalovaná 2/ namietala svoju pasívnu vecnú legitímáciu, nakoľko nie je zmluvnou stranou vo vzťahu k žalobcovi a nie je subjektom, ktorý by žalobcovi spôsobil resp. mohol spôsobiť škodu, vykonávala činnosť podriadeného finančného agenta vo vzťahu k samostatnému finančnému agentovi, ktorým bol žalovaný 1/.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní žalobu voči žalovanému 1/ zamietol, majúc za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti zo strany žalovaného 1/ vzniknutou škodou. Žalobcovi vznikla škoda chybným investovaním finančných prostriedkov do nereálneho obchodu a to na základe Zmluvy o vystavení vlastnej zmenky zo dňa 25.04.2012 so spoločnosťou Smart Thinkin´Office s.r.o. Predmetnú investíciu mu prezentovala žalovaná 2/ pôsobiaca od 29.11.2010 do 31.01.2013 ako podriadený finančný agent žalovaného 1/. Žalobca svoj nárok oprel o ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka a § 30 a § 28 Zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve (ZFS) avšak, že ZFS sa na sprostredkovanie zmieniek emitovaných bežnými obchodnými spoločnosťami, ako je spoločnosť Smart Thinkin´Office, s.r.o., ktorá emitovala zmenku vystavenú v prospech žalobcu, ktoré nie sú predávané prostredníctvom obchodníkov s cenným papiermi, nevzťahuje. Uvedený zákon taxatívne vymedzuje okruh regulovaných služieb finančného poradenstva a to v § 2 ods. 2. Spoločnosť DINAZ je naftovou ropnou spoločnosťou, išlo o bežný typ súkromnej obchodnej spoločnosti a zmluvy o poskytnutí zmenky sú z hľadiska obsahu bežnou zmluvou o pôžičke zabezpečenou zmenkami, ktoré sú vydané súkromnou obchodnou spoločnosťou a teda z hľadiska sprostredkovania zo strany žalovaných, nešlo o sprostredkovanie finančnej služby. Nemožno preto na tento prípad použiť ustanovenia predmetného zákona, čo vylučuje odvedenie zodpovednosti za škodu žalovaného 1/ v zmysle § 30 ods. 1 s prihliadnutím na § 28 ZFS. Súd sa ďalej zaoberal zodpovednosťou za škodu žalovaného v 1. rade v zmysle § 415 a nasl. Občianskeho zákonníka, uviedol, že je nepochybné, že ponúkaný produkt nepatrí do portfólia žalovaného 1/, bol ponúkaný stálym klientom spoločnosti ako neoficiálny a budúci produkt spoločnosti PROXENTA, SE, čo vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Bratislava V. sp. zn. 7T/37/2014 zo dňa 13.06.2014, z výpovede žalovanej 2/, zo zápisnice z vyšetrovacieho spisu ČVS:PPZ-721/NKA-FP-ZA-2013 o výsluchu svedkov JUDr. V. J. aj PhDr. S. G. N.. Súd sa zaoberal potom otázkou, či konanie G. E., v tom čase riaditeľa spoločnosti PROXENTA, SE a súčasne aj člena štatutárneho orgánu - správnej rady, zavazovalo žalovaného 1/, pričom poukázal na § 13 ods. 1,2,3 a 4 Obchodného zákonníka upravujúci spôsob akým koná podnikateľ. Podľa výpisu z Obchodného registra spoločnosti VASEVA, SE, v čase podpisu Zmluvy o vystavení vlastnej zmenky (t.j. dňa 25.04.2012), bol štatutárnym orgánom spoločnosti, vtedy zapísanej pod obchodným názvom PROXENTA, SE, správna rada od 08.09.2009 doteraz, ktorej členom bol od 31.10.2011 do 26.02.2013 G. E.. V mene spoločnosti koná správna rada, a to jej predseda samostatne alebo aspoň jej dvaja členovia spoločne. G. E. bol zapísaný ako podriadený finančný agent s registračným číslom 112526 (PROXENTA, SE) od 29.11.2010 do 31.01.2013. Žalovaná 2/ tvrdila, že Pavol Vaňa jej predmetný produkt predstavil, zabezpečil podpísanú zmluvu aj zmenku - v tom čase bol riaditeľom žalovaného 1/ a dal jej pokyny na ponúkanie tohto produktu potenciálnym záujemcom. Riaditeľ žalovaného 1/ má zodpovednosť za

dodržiavanie povinností zo strany podriadeného finančného agenta. Žalovaný 1/ poprel tvrdenie, že by kedykoľvek udelil G. E. akýkoľvek pokyn na to, aby niektorým podriadeným finančným agentom prezentoval vyššie uvedené zmenky ako produkt žalovaného 1/. Súd mal preukázať, že G. E. o uvedenom produkte neinformoval ďalšieho člena správnej rady a ani samotnú spoločnosť PROXENTA, SE, čo vyplýva zo zápisnice vyšetrovacieho spisu o výsluchu svedka - poškodeného G. T.. Súd dôvodil, že ustanovenie § 13 ods. 3 Obchodného zákonníka zakotvuje, že podnikateľa zaväzuje konanie osôb vykonávajúcich pôsobnosť štatutárneho orgánu, aj keď prekročili svojim konaním rozsah predmetu jeho podnikania, okrem prípadu, v ktorom sa prekročila pôsobnosť štatutárneho orgánu, ktorú tomuto orgánu zákon zveruje alebo zákon umožňuje zveriť. V danom prípade okrem prekročenia rozsahu predmetu jeho podnikania bol spôsobom konania G. E. prekročený aj spôsob konania za spoločnosť, nakoľko štatutárny orgán - správna rada alebo jej dvaja členovia - neprekročili rozsah predmetu podnikania spoločnosti, ale rozsah svojej pôsobnosti prekročil len sám člen správnej rady a to G. E., čím tak nemohol zaviazat' podnikateľa v časti prekročenia rozsahu predmetu jeho podnikania. Vzhľadom k tomu - aj ako vyplýva zo svedeckých výpovedí v trestnom konaní, ale aj z výpovede žalovaných - je zrejmé, že išlo o konanie G. E., finanční agenti predmetný produkt ani neprezentovali ako produkt spoločnosti PROXENTA, SE, čím nebola daná ani vôľa G. E. prekročiť rozsah svojej pôsobnosti ako člena správnej rady a tak ako jediný člen štatutárneho orgánu v tejto súvislosti nemohol prekročiť svojim konaním aj rozsah predmetu podnikania spoločnosti PROXENTA, SE. Vzhľadom k uvedenému nebola daná príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou žalobcu a porušením povinnosti žalovaného 1/, ktorého konanie G. E. - ako vtedajšieho člena správnej rady - nezaväzuje v zmysle § 13 ods. 3 Obchodného zákonníka. Okrem iného G. E. vykonával v rozhodnom období aj činnosť podriadeného finančného agenta, pričom tento subjekt svojim konaním zaväzuje len sám seba a nie samostatného finančného agenta, pretože sa jedná o samostatnú podnikateľskú činnosť v súlade s § 6 zákona č. 186/2009 Z. z. Ani konanie žalovanej 2/ nemohlo zaviazat' žalovaného 1/, keďže žalovaná 2/ v čase rozhodnom vykonávala taktiež činnosť podriadeného finančného agenta, vykonávala tak samostatnú podnikateľskú činnosť v súlade s § 6 zákona č. 186/2009 Z. z. a vo všeobecnosti preto pri výkone svojej podnikateľskej činnosti zaväzuje len samú seba.

5. Súd na základe vykonaného dokazovania zamietol aj žalobu voči žalovanej 2/, keď žalobca rovnako neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal priamu príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti zo strany žalovanej 2/ a vzniknutou škodou. Nebolo sporné, že žalovaná 2/ v období od 29.11.2010 do 31.01.2013 vykonávala činnosť podriadeného finančného agenta vo vzťahu k samostatnému finančnému agentovi, ktorým bol žalovaný 1, tiež nebolo sporné, že žalovaná 2/ oslovila žalobcu s možnosťou investovania do spol. DINAZ. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou či a aký vznikol medzi žalobcom a žalovanou 2/ zmluvný vzťah. Z výpovede žalovanej 2/ súd zistil, že daný produkt ponúkala ako fyzická osoba, v dobrej viere, pretože bol zaujímavý, za túto činnosť nedostala žiadne finančné ohodnotenie, odmenu jej mal vyplatiť až následne p. E., ktorý vystupoval ako zástupca spol. DINAZ. Je potrebné uviesť, že žalovaná v 2. rade bola v prvom rade podnikateľka, ktorá vykonávala podnikateľskú činnosť s príslušným predmetom podnikania. V zmysle § 9 ods. 1 a 2 ZFS, podriadený finančný agent vykonáva finančné sprostredkovanie na základe písomnej zmluvy so samostatným finančným agentom. V tom istom čase môže mať podriadený finančný agent uzavretú písomnú zmluvu najviac s jedným samostatným finančným agentom. Podriadeným finančným agentom je okrem osoby uvedenej v odseku 1 aj osoba, ktorá vykonáva finančné sprostredkovanie na základe písomnej zmluvy s finančnou inštitúciou, ktorá má povolenie na vykonávanie činnosti samostatného finančného agenta; to neplatí, ak táto osoba vykonáva finančné sprostredkovanie na základe písomnej zmluvy s takouto finančnou inštitúciou, výlučne vo vzťahu k finančným službám, ktoré takáto finančná inštitúcia poskytuje v rámci povolenia podľa osobitného predpisu. V konaní nebolo preukázané a ani to nikto netvrdil, že medzi žalobcom a žalovanou 2/ bola uzatvorená písomná zmluva o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a taktiež, že žalobca sľúbil žalovanej 2/ za poskytnutú službu odplatu. V zmysle § 1 ods. 2 písm. i) ZFS tento zákon sa nevzťahuje na finančné sprostredkovanie a finančné poradenstvo, ktoré nie je vykonávané za peňažnú odplatu alebo za nepeňažnú odmenu. E. ako zástupca spol. DINAZ sľúbil žalovanej 2/ odmenu po zrealizovaní obchodu (čo vyplynulo z jej výpovede a taktiež aj z výpovede svedkov v trestnom konaní), preto skôr možno uvažovať o vzniku záväzkového vzťahu medzi týmito osobami. Na základe uvedeného súd uzavrel, že záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovanou 2/ v zmysle tohto zákona nevznikol, nakoľko medzi nimi nebola uzavretá písomná zmluva, žalobca jej neposkytol žiadnu odplatu alebo inú nepeňažnú odmenu a žalovaná 2/ preto nemôže zodpovedať žalobcovi za jemu vzniknutú škodu v zmysle ust. § 30 Z. č. 186/2009 Z. z.. Občiansky zákonník v § 774 sprostredkovateľskú zmluvu vymedzuje ako zmluvu, ktorou sa sprostredkovateľ zaväzuje obstarat'

záujemcovi za odmenu príležitosť uzavrieť určitú zmluvu. Súd mal za to, že medzi žalobcom a žalovanou 2/ takáto zmluva nevznikla keďže nebola preukázaná dohoda strán na jej podstatnej náležitosti akou je odmena (provízia) pre sprostredkovateľa a preto žalovanej 2/ nevyplývali oznamovacie povinnosti v zmysle ust. § 777 OZ.

6. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovanou 2/ vôbec nevznikol nejaký záväzkový právny vzťah, nebolo nepreukázané, že žalovaná 2/ mala záujem uzatvoriť s ním záväzkový vzťah a preto súd vychádzal zo skutkových tvrdení žalovanej, že iný záujem než ten ako ponúknuť žalobcovi možnosť investovania, nemala. Strany sporu sú v zmysle CSP povinné označiť skutkové tvrdenia a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Pokiaľ žalobca tvrdil, že mu žalovaná pri dojednávaní zmenkového obchodu oznámila, že sa jedná o produkt ponúkaný ako každý jej iný produkt a niektoré stretnutia sa mali uskutočniť v sídle žalovaného, tieto tvrdenia boli v rozpore s ostatným dokazovaním. Žalovaná v tomto i v trestnom konaní tvrdila, že zmluvu žalobca nepodpisoval v priestoroch spol. PROXENTA, ale v reštaurácii a zmenku žalobcovi priniesla do Malaciek, čo sám žiadal. Pokiaľ žalobca tvrdil, že zmluvu podpisoval v zasadacej miestnosti žalovaného 1/, zapísal sa v knihe návštev, toto tvrdenie súdu nepreukázal a ani nenavrhol v tomto smere žiadne dôkazy. Prevaha vykonaných dôkazov skôr nasvedčovala tvrdeniu žalovanej (výpoveď Ing. E., či I. J.), že stretnutia prebiehali v reštaurácii budovy, kde sídli PROXENTA, SE a kde má prístup verejný. Tvrdenie žalobcu, že mu žalovaná poskytla vizitku, kde je uvedená taktiež spol. PROXENTA, nepostačovalo na to, aby preukázal svoj nedostatok vedomosti o tom, že sa nejedná o produkt žalovaného 1/), pretože toto žalovaná 2) rozporovala tvrdením, že mu vizitku poskytla v súvislosti s predchádzajúcim obchodom, ktorý bol poskytovaný z portfólia žalovaného 1/ a v druhom prípade mu už vizitku neposkytla. Súd napokon uzavrel, že žalovaná 2/ neporušila ani všeobecnú prevenčnú povinnosť zakotvenú v § 415 OZ, za ktorú by mala niesť následky vo forme zodpovednosti za škodu vzniknutú žalobcovi, keď tento produkt jej predstavil p. E. (podľa výpisu z OR v tom čase člen predstavenstva spol. PROXENTA, SE) a nie len ona, ale aj ďalší podriadení finanční agenti žalovaného v1/ považovali v tom čase investície do danej spoločnosti za výhodné. Žalovaná 2/ produkt ponúkla v dobrej viere ako zaujímavý a uviedla, že oficiálne údaje ohľadom danej spoločnosti si preverila v obchodnom registri. Žalobca sám uviedol, že pri danom produkte nepodpisoval toľko dokumentov ako pri prvom obchode (investovanie do produktu žalovaného 1/), spoliehal sa však na predchádzajúce dobré skúsenosti zo spolupráce so žalovaným 1/, preto zmluvu o vystavení vlastnej zmenky podpísal. Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vznik škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím a následkom (vzniknutou škodou). Príčinná súvislosť je daná vtedy, ak je škoda dôsledkom protiprávneho úkonu. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, nestačí ak je sprostredkovaný (uznesenie NS SR č.k. 8Cdo/112/2017). V danom prípade žalobca nepreukázal, že práve v dôsledku správania sa žalovanej, či už ako podriadenej finančnej agentky, alebo len ako fyzickej osoby došlo k vzniku škody. Žalobca sa k uzavretiu zmluvy rozhodol sám, po predchádzajúcom uvážení (sám uviedol že až po určitej dobe). Je zrejmé, že žalobcovi takúto možnosť investovania finančných prostriedkov poradila žalovaná 2/, avšak od žalobcu by sa dala objektívne, vzhľadom na jeho vzdelanie a na skoršie skúsenosti s uzatváraním zmlúv u žalovaného 1/, očakávať určitá starostlivosť a obozretnosť, ktorú mal dodržať vo vlastnej záležitosti. Žalobu ako nedôvodnú preto zamietol a o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania (v ktorom bol prvý vo veci vydaný rozsudok zrušený odvolacím súdom v konaní sp. zn. 25Co/15/2016) súd rozhodol podľa § 255 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP tak, že žalovaným, ktorí mali úspech v prvoinštančnom konaní, priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu a žalobcovi, úspešnému v odvolacom konaní, priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalobca, namietajúc nesprávny procesný postup súdu, ktorým porušil jeho práva na spravodlivý proces, nesprávnosťou skutkovým zistením súdu aj jeho nesprávnym právnym posúdením veci. Podľa žalobcu závery prvoinštančného súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, nie je pravda, že žalobca nepreukázal, že práve v dôsledku správania žalovanej, či už ako podriadenej finančnej agentky alebo len ako fyzickej osoby došlo k vzniku škody, keď bolo preukázané, že žalobca investoval sumu 10.000 Eur práve v dôsledku konania žalovanej 2/ a ak by toto konanie absentovalo, k žiadnej škode by nedošlo, pričom v tom čase bola podriadeným finančným agentom žalovaného 1/ a teda osobou s odbornou spôsobilosťou a znalosťami v oblasti finančného trhu v oblasti investícií (§ 21 ZFS). Žalovaný 1/ bol v čase ponúkania podvodnej investície

samostatným finančným agentom, za ktorého konali odborne spôsobilé osoby (§ 21 ods. 7 ZFS), na rozdiel od žalobcu, ktorý bol neprofesionálnym klientom a z jeho vysokoškolského vzdelania nijako nevyplýva, že by mal byť osobou odborne zdatnou v oblasti finančného trhu a investovania. Naopak, pri investovaní sa plne spoliehal na služby a dobrú povesť žalovanej 1/. Z množstva výpovedí poškodených v označenom trestnom konaní vyplýva, že investovali finančné prostriedky do spoločnosti DINAZ práve preto, že si mysleli, že sa jedná o produkt žalovaného 1/ a mali v jeho konanie dôveru. Odvolateľ preto nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie o nezachovaní obozretnosti zo strany žalobcu. Odvolateľ nesúhlasí ani s názorom súdu, že zo strany žalovanej 2/ nedošlo k porušeniu všeobecnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 OZ a že všeobecnú prevenčnú povinnosť si nesplnil žalobca, keďže si nepreveril skutočnosť tvrdené žalovanou 2/ aj z iných zdrojov. Podľa názoru odvolateľa však v prvom rade mali investície do spoločnosti DINAZ preveriť podriadení finanční agenti, ktorí sú v zmysle ZFS odborne zdatní profesionáli. Nie je zrejmé, prečo súd kladie žalobcovi za vinu hlbšie nepreverenie si investície, keď z dokazovania je zrejmé, že mu bola ponúkaná finančným agentom, teda profesionálom. Je nepochopiteľné, že na vyvinenie žalovanej 2/ postačuje to, že považovala produkt za výhodný a na druhej strane neprofesionál žalobcu si mal ponuky žalovanej overovať ešte z ďalších zdrojov a zachovať ďaleko väčšiu obozretnosť ako sama žalovaná 2/. Žalovaná 2/ vo výpovedi zo dňa 20.11.2013 opísala bežnú prax pri prezentovaní produktov žalovanej 1/ zo strany nadriadených, keď uviedla, že dostala pokyn a ponúkala. Teda je zrejmé, že investície bližšie nepreverovala, ktorú skutočnosť ale súd vôbec nevzal do úvahy, hoci z nej vyplýva, že žalovaná 2/ konala neobzretno, hoci bola v oblasti finančného sprostredkovania profesionálom. Je zrejmé, že táto porušila minimálne všeobecnú prevenčnú povinnosť a v priamej príčinnej súvislosti s týmto jej konaním vznikla žalobcovi škoda. G. E. vo svojej výpovedi dňa 22.10.2013 doslova uviedol: „čím menej maklér vedel, tým viac predal“. Z uvedeného je zrejmé, že ani jeden zo žalovaných nevyvinuli dostatočnú starostlivosť vyžadovanú ust. § 415 OZ. Obaja žalovaní však podľa názoru odvolateľa porušili aj ďalšie právne povinnosti. Súd uzavrel, že žalovaná 2/ nekonala v mene žalovanej 1/ s poukazom na to, že G. E. nemohol zaviazat podnikateľa, pretože pri predstavovaní produktu podriadeným finančným agentom žalovanej 1/ prekročil svoju pôsobnosť v zmysle § 13 ods. 3 Obch. zák. Tento záver je podľa žalobcu nesprávny, pretože súd neaplikoval ust. § 15 Obch. zák. pri posudzovaní konania G. E. a žalovanej 2/. Súd sa nezaoberal možnosťou aplikácie tohto ustanovenia pri posudzovaní, či G. E. mohol svojim konaním zaviazat žalovanú 1/, hoci je zrejmé, že bol pri prevádzkovaní jej podniku poverený určitou činnosťou. To isté platí aj pre podriadených finančných agentov, teda aj pre žalovanú 2/, prostredníctvom ktorých žalovaná 1/ ponúkala svoje produkty klientom. Sama žalovaná 2/ až do pojednávania do 13.02.2020 konštantne tvrdila, že konala pri ponúkaní investície do spoločnosti DINAZ v mene žalovanej 1/, súd ale nijako pri hodnotení dôkazov nereflekoval na náhlu zmenu v jej tvrdeniach, ktorá poukazuje na jej nedôveryhodnosť. Skutočnosť, že žalovaná 2/ konala v mene žalovanej 1/, preukazuje aj ňou doložená zmluva o vykonávaní činnosti podriadeného finančného agenta a zákaz uzavrieť obdobnú zmluvu s iným samostatným finančným agentom. Odvolateľ nesúhlasí ani s názorom súdu, že medzi sporovými stranami nevznikol zmluvný vzťah, súd sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu o uzavretí prípadného inominátneho kontraktu. Je zrejmé, že žalovaná mala záujem sprostredkovať pre neho investíciu do spoločnosti DINAZ. Okrem toho fakt, či žalovaná 2/ konala v dobrej viere alebo či dostala províziu za sprostredkovanie, nemá žiadny súvis s existenciou vôle vstúpiť do zmluvného vzťahu so žalobcom. Z dokazovania však vyplynulo, že žalovaná 2/ v dobrej viere nekonala, pokiaľ si bola vedomá, že v zmysle zmluvy so žalovanou 1/ nemohla samostatne vykonávať rovnakú alebo obdobnú činnosť ako žalovaná 1/ a napriek tomu tak konala, čo žalobcovi ako klientovi zamľčala vediač, že by s ňou ako súkromnou osobou klienti nikdy nejednali. Toto potvrdzuje minimálnu hrubú nedbanlivosť žalovanej 2/ pri sprostredkovaní investície a zrejme aj nepriamy úmysel spôsobiť škodu, keďže musela byť uzročená s možným vznikom škody, vzhľadom na neštandardnú investíciu do spoločnosti DINAZ. Súd sa nevysporiadal ani s tvrdeniami žalobcu, ktoré preukazujú neobzretné a neprofesionálne konanie žalovaného 1/, v dôsledku ktorého došlo k vzniku škody porušením jeho všeobecnej prevenčnej povinnosti, keďže nemal žiadne vnútorné kontrolné mechanizmy spôsobilé zabrániť hroziacej škode. Žalobca poukázal na výpoveď G. E. podľa ktorého „čím menej maklér vedel, tým viac predal“ a podobne vypovedala aj žalovaná 2/ a tiež J. C., ktoré uviedli, že dostali pokyn od nadriadeného a ponúkali, čiže ďalej dôveryhodnosť produktov nezisťovali. S názorom súdu, že na vzťah medzi žalobcom a žalovaným nie je možné aplikovať ZFS, žalobca nesúhlasí a to s poukazom na účel predmetného zákona. Žalobca zdôrazňuje, že ak by si žalované riadne plnili svoje povinnosti v zmysle ZFS, žalobcovi by žiadna škoda nevznikla. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR o potrebe aplikácie teleologického výkladu právnej normy, s čím sa súd prvej inštancie nijako nevysporiadal, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces. Žalobca má za to, že predložením mu ponuky na uzavretie zmluvy o poskytnutí finančnej služby (ktorou bola investícia formou

pôžičky prostriedkov, ktoré mali byť spoločnosťou DINAZ zabezpečené vydaním vlastnej zmenky) sa jednalo o poskytnutie ponuky na uzavretie zmluvy o poskytnutí finančnej služby v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) ZFS a preto sa súd mal zaoberať aj porušením povinnosti v zmysle § 25 ods. 1, ods. 6, ods. 7, § 28 ods. 1, § 29 ods. 1, 2, § 33 ods. 3, ods. 7 ZFS zo strany žalovaných, čo však opomenul. Na základe uvedeného odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100% a uložil žalovaným 1. a 2. povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť tieto trovy právnomu zástupcovi žalobcu.

8. Žalovaná 2/ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako správny potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

9. Žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu považoval rozsudok za vecne správny. Žalobca v celom doterajšom priebehu konania ani v podanom odvolaní nebol schopný ani jednoznačne určiť a už vôbec nie preukázať, akú právnu povinnosť mali žalovaní porušiť a aká mala byť príčinná súvislosť medzi prípadným porušením tejto právnej povinnosti a vznikom škody, kto zo žalovaných by mal byť zodpovedný za vznik škody, náhrady ktorej sa domáha, aký mal byť vzťah medzi žalobcom a jednotlivými žalovanými, príp. medzi žalovanými navzájom pokiaľ mal niekto z nich konať voči žalobcovi a aký mal byť obsah údajného záväzkového vzťahu medzi žalobcom a niektorým zo žalovaných. Žalovaný 1/ súdu podrobne objasnil, že z dôvodu, že predmetom zmluvy medzi žalobcom a spoločnosťou Smart Thinkin'Office, s.r.o., nebolo poskytnutie žiadnej finančnej služby a zároveň z dôvodu, že predmetná spoločnosť Smart Thinkin'Office, s.r.o., nie je finančnou inštitúciou, nevzťahuje sa na prípadné sprostredkovanie uzavretia tejto zmluvy zákon č. 186/2009 Z.z. Pokiaľ sa žalobca domáha aplikácie tohto zákona o finančnom sprostredkovaní na vzťah medzi účastníkmi tohto konania, s poukazom na účel zákona a s poukazom na rozhodovacia prax Ústavného súdu SR, ide o účelový postup, prípadné rozšírenie jeho aplikácie aj na iné vzťahy nie je nijako opodstatnené a navyše by porušovalo ust. čl. 2 ods. 3 v spojení s ust. čl. 13 ods. 1 Ústavy SR, keďže by takouto aplikáciou došlo k uloženiu povinností nad rámec toho, čo ukladá zákon. Keďže predmetný zákon sa na vzťah medzi žalobcom a žiadnym zo žalovaných nevzťahuje, nemohol nikto z nich porušiť žiadnu povinnosť vyplývajúcu z predmetného zákona a ani v teoretickej rovine nemožno uvažovať nad tým, že žalovaná 2/ by mohla voči žalobcovi konať ako podriadený finančný agent, ktorý vykonáva finančné sprostredkovanie na základe zmluvy so žalovaným 1/ ako so samostatným finančným agentom. Z doloženej zmluvy o vykonávaní činnosti podriadeného finančného agenta z 01.12.2010 je zrejmé, že spolupráca medzi žalovanými 1. a 2. bola obmedzená výlučne na oblasť finančného sprostredkovania. Žalovaná 2/ nikdy nebola oprávnená konať v mene žalovaného 1/ a to v žiadnej veci a žiadnym spôsobom. Žalobca nepreukázal, že by žalovaný 1/ voči nemu nejako konal vo veci týkajúcej sa spoločnosťou Smart Thinkin'Office, s.r.o., ani že by mal vedomosť o tom, že žalovaná 2/ vykonávala voči žalobcovi akékoľvek úkony súvisiace s touto spoločnosťou a rovnako nepreukázal, že by existoval akýkoľvek vzťah medzi žalovaným 1/ a spoločnosťou Smart Thinkin'Office, s.r.o., pričom žalovaný 1/ o existencii takejto spoločnosti nemal žiadnu vedomosť až do marca 2013. Z výpovede žalovanej 2/ na pojednávaní dňa 13.02.2020 je zrejmé, že svoju činnosť voči žalobcovi vykonávala samostatne a bez vedomia žalovaného 1/, pričom ju ani subjektívne nevnímala ako finančné sprostredkovanie, ale len ako snahu v dobrej viere poradiť žalobcovi ako by mohol výhodne zhodnotiť svoje finančné prostriedky. Žalovanú 2/ síce oboznámil s možnosťou takéhoto investovania do zmienok spoločnosti Smart Thinkin'Office, s.r.o. vtedajší člen správnej rady žalovaného 1. G. E., avšak z jeho výpovedí obsiahnutých v trestnom spise i v konaní vedenom v obdobnej veci na Okresnom súde Bratislava V je zrejmé, že tak robil mimo svojej činnosti pre žalovaného 1/, pričom G. E. vzhľadom na spôsob konania v mene spoločnosti zapísaný do obchodného registra ani nemohol samostatne za žalovaného 1/ konať. Nemohol konať v mene žalovaného 1. ani na základe ust. § 15 Obchodného zákonníka, ako tvrdí v odvolaní žalobca, keďže nikdy nebol pri prevádzkovaní podniku žalovaného 1/ poverený tým, aby vykonával činnosti, ktoré nemajú charakter finančného sprostredkovania alebo sa týkajú subjektov, s ktorými žalovaný 1/ nebol v žiadnom vzťahu ako v prípade spoločnosti Smart Thinkin'Office, s.r.o. a týchto skutočností si bola vedomá aj žalovaná 2/, čo je zrejme okrem iného aj z jej výpovede. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný 1/ nemohol v žiadnom prípade voči žalobcovi porušiť žiadnu právnu povinnosť vyplývajúcu zo zákona o finančnom sprostredkovaní alebo z iného právneho predpisu, keďže žalovaný 1/ žiadnu takúto povinnosť voči žalobcovi nemal, zároveň voči nemu v tejto veci ani nijako nekonal a to ani prostredníctvom žalovanej 2/. K tvrdeniu odvolateľa, že žalovaný 1/ mal údajne porušiť všeobecnú prevenčnú povinnosť, keď nemal „žiadne vnútorné kontrolné mechanizmy, ktoré by boli spôsobilé zabrániť hroziacej škode“, žalovaný 1/ pripomína, že nemal žiadnu vedomosť o aktivitách žalovanej 2/, ktorá mimo svojej činnosti pre žalovaného 1/ ponúkala rôznym osobám možnosť uzavretia zmluvy so spoločnosťou Smart Thinkin'Office, s.r.o., keďže táto

aktivita bola pred žalovaným 1/ dôsledne utajovaná a žalovaný 1/ nemal k dispozícii žiadne kontrolné mechanizmy, ktorými by mohol legálne monitorovať mimopracovné aktivity osôb, ktoré s ním v určitom období spolupracovali a nemal možnosť odhaliť, že vykonávajú aj činnosť pre spoločnosť Smart Thinkin´Office, s.r.o. Žalobca sa na neho pred uzavretím zmluvy so spoločnosťou Smart Thinkin´Office, s.r.o., neobrátil, aby si preveril takúto investíciu, čo mohol okrem iného urobiť aj prostredníctvom jeho webovej stránky, kde sa v tom čase nachádzal popis všetkých ním sprostredkovaných finančných produktov. Argumentácia žalobcu ohľadom údajnej absencie kontrolných mechanizmov v spoločnosti žalovaného 1/ je teda účelová a tento sa zjavne snaží preniesť dôsledky vlastného zlyhania pri rozhodovaní o uzavretí zmluvy na žalovaného 1/. Podľa názoru žalovaného je za škodu, ktorá žalobcovi vznikla, zodpovedný výlučne odsúdený K. S. E., ktorý celý podvod zo zmenkami vymyslel a zorganizoval. Súd preto správne žalobu zamietol. Žalovaný 1/ preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Žalobca v odvolacej replike poprel, že by nevedel jednoznačne určiť a ani preukázať, akú právnu povinnosť mali žalovaní porušiť, opakovane takéto povinnosti označil a to jednak v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z. ako aj OZ a uviedol aj dostatok substancovaných tvrdení, ktoré boli preukázané vykonanými dôkazmi, najmä svedeckými výpoveďami podriadených finančných agentov žalovanej 1/ a jej klientov z trestného konania sp.zn. 7T/37/2014. Jeho povinnosťou je iba uvádzať skutkové tvrdenia a tieto preukázať a túto povinnosť si splnil, nie je povinný uvádzať právne posúdenie. Ak by konanie žalovaných nebolo možné podradiť pod inú právnu normu, je potrebné zaoberať sa tým, či ich konanie porušilo všeobecnú prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 OZ. Ak by si žalovaná 2/ preverila investíciu do zmenky spoločnosti DINAZ a jej hodnovernosť, a ak by žalovaná 1/ náležite a s odbornou starostlivosťou kontrolovala svojich pracovníkov, nebolo by nikdy došlo k majetkovej ujme žalobcu. Žalobca zotrval na aplikácii § 15 Obch. zák., z ktorého možno vyvodiť, že žalovaná 2/ konala v mene žalovaného 1/. Žalobca jednoznačne preukázal existenciu poverenia u generálneho riaditeľa G. E. a žalovanej 2/. Viacerí podriadení finanční agenti žalovanej 1/ uviedli, že G. E. bol ich priamym nadriadeným a zastával funkciu riaditeľa žalovanej 1/, ktorý im bežne zadával úlohy, teda určoval, ktoré produkty majú ponúkať. Žalovaná uviedla, že pán E. bol poverený riadením, a povedal jej, že môže ponúkať zmenky spoločnosti DINAZ. Uvedené jednoznačne preukazuje existenciu poverenia u G. E. a teda jeho konanie bolo konaním žalovanej 1/ v zmysle § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o žalovanú 2/ ako podriadenú finančnú agentku žalovaného 1/ vyhľadávala a rokovala s klientmi, pričom túto činnosť vykonávala výlučne pre žalovaného 1/. Zároveň žalobca v konaní konštantne tvrdil, že ak by si súd osvojil záver, že žalovaná 2/ konala vo vlastnom mene, bude daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú žalobcovi, a preto účelové konštatovanie žalovanej 1/ o neurčení zodpovedného subjektu v žiadnom prípade neobstojí.

11. Žalovaný 1/ v odvolacej duplike zopakoval, že sa nemohol dopustiť porušenia všeobecnej prevenčnej povinnosti, keď o uzavretí zmluvy medzi žalobcom a spoločnosťou Smart Thinkin´ Office, s.r.o. nevedel a ani nemal ako vedieť, poukázal na to, že žalobca pri svojej argumentácii ohľadne všeobecnej prevenčnej povinnosti opomína vlastný pasívny prístup k celej veci, keď si celkom zjavne nijako nepreveroval či skutočne ide o finančný produkt sprostredkovaný žalovaným 1/, tiež ponechal bez povšimnutia skutočnosť, že pôžičku previedol nie na bankový účet spoločnosti Smart Thinkin´ Office, s.r.o., ale na bankový účet úplne iného subjektu (spoločnosti ČIP-ALLA, spol. s r.o.), nevykonal vôbec nič, čím by mal zabrániť vzniku škody alebo aspoň minimalizovať jej výšku. Žalovaný 1. ku konštrukciám žalobcu o tom, že žalovaná 2. mala údajne konať v mene žalovaného 1., uvádza, že niekdajší člen správnej rady žalovaného 1/ G. E. nikdy nebol oprávnený konať v mene žalovaného 1/ samostatne a nikdy nebol poverený výkonom inej činnosti ako finančného sprostredkovania, nikdy nemohol poveriť a ani nepoveril žalovanú 2/ konať v mene žalovaného 1/, nakoľko na to jednanie nemal žiadne oprávnenie a z dôvodu, že sa tak nikdy nestalo. Žalobca tiež prehliada, že G. E. v každej výpovedi zdôraznil, že všetkým tzv. maklérom výslovne povedal, že zmenky nie sú produktom, ktorý by sprostredkoval žalovaný 1/. Žalovaná 2/ ani sama netvrdila, že by voči žalobcovi konala v mene žalovaného 1/, naopak, z jej výpovedí je zrejmé, že konala vo vlastnom mene a na základe osobitnej dohody medzi ňou a spoločnosťou Smart Thinkin´ Office, s.r.o., ktorá jej za uzavretie zmluvy so žalobcom mala aj vyplatiť určitú odplatu. Oprávneniu žalovanej 2/ konať v mene žalovaného 1/ navyše bránili aj ustanovenia zmluvy o vykonávaní činnosti podriadeného finančného agenta zo dňa 01.12.2010, a to bod 2.8 a bod 4.2.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP),

proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 10.000 Eur spoločne a nerozdielne spolu s K. S. E., odsúdeným a zaviazaným na náhradu škody rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/37/2014 zo dňa 13.06.2014, a to titulom náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť porušením povinností žalovaných pri sprostredkovaní investície žalobcu do spoločnosti DINAZ, so sídlom Katrinās Dambis 14-103, LV-1045, Riga, Lotyšsko (ďalej len spol. DINAZ), ktorá sa ukázala ako podvodná. Podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 7T/37/2014-1332 zo dňa 13.06.2014, bola právoplatne schválená dohoda o vine a treste, ktorou obžalovaný K. S. E. (spolu s K. P. a C. Y.) bol uznaný za vinného, že predstierajúc reálnu existenciu a bonitu investície do ropnej spoločnosti DINAZ, vytvoril fiktívny investičný produkt, ktorý ponúkol na investovanie maklérom a riaditeľovi spoločnosti PROXENTA, SE, kde obvinený pôsobil ako maklér a kde následne ich prostredníctvom bol ponúkaný stálym klientom tejto spoločnosti ako neoficiálny a budúci produkt spoločnosti PROXENTA, SE a takto boli s viacerými poškodenými, medzi nimi aj žalobcom, uzavreté zmluvy o vystavení vlastnej zmenky, ktoré neboli nikdy splatené. Obžalovaný K. S. E. tak spáchal pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a zároveň ho súd zaviazal nahradiť poškodeným škodu, z toho žalobcovi škodu vo výške 10.000 Eur a odkázal poškodených vrátane žalobcu so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

14. Keďže nie je vylúčené, aby o povinnosti osôb zodpovedných za škodu spoločne a nerozdielne bolo rozhodnuté v rôznych súdnych rozhodnutiach, nie je v danom prípade prekážkou konania predchádzajúce rozhodnutie vydané v adhéznom konaní. Žalobca je toho názoru, že za vzniknutú škodu zodpovedajú spolu s odsúdeným K. S. E. aj žalovaní 1/ a 2/ z dôvodu porušenia ich povinností, predmetom konania je teda nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovaným 1/ a 2/ ako solidárnym dlžníkom (ostatným škodcom), ktorí by tak mali zodpovedať v zmysle § 438 OZ spoločne a nerozdielne.

15. Vzhľadom na obsah podaného odvolania zo strany žalobcu, je predmetom prieskumu odvolacieho súdu posúdiť správnosť celého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobu v celom rozsahu zamietol považujúc žalovaný nárok za nedôvodný.

16. Odvolacím dôvodom tu bolo jednak porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces nesprávnym postupom súdu, vady v skutkových zisteniach súdu a nesprávne v právne posúdenie veci. Žalobca nesúhlasí so závermi súdu, že by medzi stranami sporu nedošlo k uzavretiu žiadneho záväzkového vzťahu ani s tým, že by žalovaní 1/ a 2/ neporušili žiadne právne povinnosti, a že škoda vznikla o.i. nezachovaním obozretnosti zo strany samotného žalobcu.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 191 CSP, pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktorého odporujú ust. § 195 až 210 CSP. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je daný, ak súd prvej inštancie posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca bol klientom žalovaného 1/ (ako spoločnosti majúcej v predmete podnikania okrem iného vykonávanie činnosti samostatného finančného agenta v sektore kapitálového trhu) u ktorého v minulosti investoval do niektorých finančných produktov, ktoré mal žalovaný 1/ vo svojom portfóliu, pričom niektoré investície mu odporučila a realizáciu sprostredkovala žalovaná 2/, ktorá v rozhodnom čase vykonávala činnosť podriadeného finančného agenta u žalovaného 1/. Táto

žalobcovi v roku 2012 ponúkla investíciu formou pôžičky finančných prostriedkov spol. DINAZ, ktorá bude zabezpečená vydaním vlastnej zmenky. Žalobca na tento obchod pristúpil a žalovaná 2/ mu dňa 25.04.2012 predložila k podpisu Zmluvu o vystavení vlastnej zmenky so spol. Smart Thinkin'Office s.r.o., ktorá mala na základe plnej moci a tvrdení žalovanej 2/ zastupovať spoločnosť DINAZ, žalobca zmluvu podpísal a na účet uvedený v zmluve uhradil sumu 10.000 Eur, na čo mu žalovaná 2/ doručila vlastnú zmenku spol. DINAZ na čiastku 11.000 Eur, splatnú dňa 25.4.2013. Následne vyšlo najavo, že zmenka je bezcenná a žalobcovi neboli finančné prostriedky vyplatené ani v dohodnutom termíne splatnosti ani do dnešného dňa, pričom ako vyplýva z trestného konania vedeného na OS Bratislava V pod sp. zn. 7T/37/2014, uvedený finančný produkt, do ktorého žalobca investoval svoje prostriedky bol fiktívny, vykonávaný bývalým maklérom spoločnosti žalovaného, odsúdeným K. S. E..

19. Súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, ktoré bolo podľa názoru odvolacieho súdu dostatočné na účely zistenia skutkového stavu a posúdenia dôvodnosti uplatneného nároku. Medzi stranami neboli sporné zásadné okolnosti, za ktorých žalobca uzatvoril označenú obchodnú transakciu, nebolo sporné ani to, že žalobcovi v dôsledku investovania do tejto transakcie vznikla škoda a nebola sporná ani jej výška. Sporným bolo, či žalovaný 1/ a žalovaná 2/ zodpovedajú (spolu s K. S. E.) za vznik predmetnej škody. Súd prvej inštancie mal za to, že za vzniknutú škodu ani jeden zo žalovaných nenesie zodpovednosť, za škodu zodpovedá výlučne odsúdený K. S. E. a žalobca samotný, ktorý nebol dostatočne obozretný pri tomto investovaní.

20. Po preskúmaní obsahu spisu mal odvolací súd za to, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedal postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 CSP, a hoci súd prvej inštancie vec sice čiastočne nesprávne právne posúdil (v časti vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou 2/) napokon dospel však k vecne správne záveru o nedôvodnosti žaloby voči obojm žalovaným, z ktorých ani jeden nie je subjektom zodpovedným za vznik škody z označenej transakcie, ktorá žalobcovi vznikla.

21. Súd prvej inštancie správne ustálil (vychádzajúc z § 6, § 7 a § 9 zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, ďalej ZFS), že žalovaný 1/ mal postavenie samostatného finančného agenta podnikajúceho na území SR a žalovaná 2/ u neho pôsobila ako podriadený finančný agent. Žalovaný 1/ tak vykonával finančné sprostredkovanie na základe písomnej zmluvy s finančnými inštitúciami; a žalovaná 2/ (označovaná vyššie ako „maklérka“ žalovaného 1/) vykonávala finančné sprostredkovanie na základe písomnej zmluvy so žalovaným 1/ ako samostatným finančným agentom. Žalovaná 2/ ako podriadený finančný agent mohla mať tom istom čase uzavretú písomnú zmluvu najviac s jedným samostatným finančným agentom (§ 9 ods. 1 ZFS), takto mala preukázateľne uzavretú zmluvu so žalovaným 1/.

22. Žalobca si svoj nárok v tomto konaní uplatňoval ako náhradu škody spôsobenú finančnými agentmi pri výkone ich podnikania v zmysle zákona o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve (t.j. žalovaným 1/ ako samostatným finančným agentom a žalovanou 2/ ako podriadeným finančným agentom), súd prvej inštancie však v tomto smere správne vyhodnotil vykonané dôkazy a dospel k správne právne záveru, že na tento prípad nie je možné použiť ustanovenia predmetného zákona ZFS, čo vylučuje odvedenie zodpovednosti za škodu žalovaného v zmysle § 30 ods. 1 v spojení s § 28 ZFS. Nie každá služba vykazujúca znaky investovania do finančného produktu, spadá totiž pod reguláciu tohto osobitného predpisu. Zákon ZFS taxatívne (§ 2 ods. 2) vymedzuje okruh regulovaných služieb finančného poradenstva, ktoré sa týkajú prevoditeľných cenných papierov a podielových listov podielových fondov a cenných papierov zahraničných subjektov kolektívneho investovania, pričom na sprostredkovanie zmienek emitovaných bežnými obchodnými spoločnosťami, ako je spoločnosť Smart Thinkin'Office, s.r.o., ktorá emitovala zmenku vystavenú v prospech žalobcu, ktoré nie sú predávané prostredníctvom obchodníkov s cenným papiermi, sa nevzťahuje. I keď zmenka patrí medzi cenné papiere, táto však nemala charakter cenného papiera vydaného zahraničným subjektom kolektívneho investovania, nakoľko ani subjekt Smart Thinkin'Office, s.r.o. a ani spoločnosť DINAZ nepatrili medzi zahraničné subjekty kolektívneho investovania v zmysle 4 ods. 8 zákona č. 203/2011 Z. z. o kolektívnom investovaní. Žalobcom a ani z dostupných verejných zoznamov NBS nebolo preukázané, že by uvedená spoločnosť mala také postavenie v zmysle § 2 ods. 3 ZFS, na základe ktorého mohla vydať cenný papier, ktorý by spadal pod reguláciu ZFS a taktiež nebolo preukázané, že by išlo o činnosť, ktorá by bola poskytovaná v súlade s § 2 ZFS.

23. S týmto názorom súdu prvej inštancie sa odvolací súd plne stotožňuje. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal nesprávnosť záveru súdu o nemožnosti aplikácie ZFS na vzťah medzi žalobcom a žalovaným s poukazom na účel predmetného zákona, (ktorým je stanoviť podmienky výkonu povolania finančného agenta a upraviť jeho povinnosti a zodpovednosť prísnejším spôsobom ako je bežné pri výkone iných povolaní z dôvodu, aby sa zamedzilo sprostredkovávaniu nedôveryhodných a špekulatívnych investícií a dosiahla sa ochrana klientov) a poukazoval na nutnosť aplikácie teleologického výkladu právnej normy, odvolací súd mu v tomto prípade nedal za pravdu. Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 77/02, III. ÚS 63/06) každý má právo na to, aby sa v jeho veci v konaní pred všeobecnými súdmi rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci. Inak povedané, všetky orgány verejnej moci sú povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie ústavou (a tiež medzinárodnými zmluvami) garantovaných základných práv a slobôd“ (II. ÚS 148/06, III. ÚS 348/06, IV. ÚS 96/07, IV. ÚS 200/07, IV. ÚS 209/07, IV. ÚS 95/08. Žalobca žiada súd, aby dotvoril právo prekročením textu zákona ZFS v záujme prijatia takého riešenia, ktoré by zodpovedalo účelu zákona ZFS a aplikoval jeho ustanovenia aj na tento prípad, teda na prípad investovania do finančného produktu, nespádajúci pod reguláciu tohto osobitného predpisu vzhľadom na povahu subjektu (ropná spoločnosť DINAZ). Odvolací súd však nevidel dôvod na takéto odklonenie sa od textu zákona, ktorý v § 2 ods. 2 taxatívne vymedzuje okruh regulovaných služieb finančného poradenstva týmto zákonom. Súdny majú sice právo vykladať právnu normu vo svetle jej účelu a v záujme jeho zachovania sa odkloniť v určitých prípadoch od textu právneho predpisu, prípadne hranice textu aj prekročiť, avšak výklad zákona, aký požaduje žalobca nemôže nahradiť jeho výslovné znenie (v opačnom prípade by šlo o výklad contra legem). Vzhľadom na výslovné znenie textu právnej normy, ktoré nedáva dôvod spochybňovať úmysel zákonodarcu presne špecifikovať konkrétne subjekty, podliehajúce regulácii týmto zákonom, ani teleologický výklad neumožňuje prijať iný záver, než prijal prvoinštančný súd.

24. Žalovaná v konaní spočiatku tvrdila, že tento finančný produkt jej bol predstavený zo strany G. E., ktorý bol v tom čase riaditeľom žalovaného 1/, takže ona ponúkala produkt potenciálnym záujemcom v mene žalovaného 1/, necítila sa byť preto v spore pasívne vecne legitimovaná. Neskôr v priebehu konania pozmenila svoje tvrdenia a uvádzala, že tento produkt ponúkala ako fyzická osoba, v dobrej viere, pretože bol zaujímavý produkt, s ktorým ju oboznámil p. E. (ktorý v januári 2012 odišiel zo spol. PROXENTA ako maklér a vrátil sa začiatkom marca, kedy bol vymenovaný ako riaditeľ spoločnosti a v tom čase jej ponúkol možnosť, aby klienti investovali do zmenky spol. DINAZ, ktorá sa môže v budúcnosti dostať do portfólia produktov spol. PROXENTA). Za túto činnosť nedostala žiadne finančné ohodnotenie, odmenu jej mal vyplatiť až následne p. E., ktorý vystupoval ako zástupca spoločnosti DINAZ.

25. Žalovaný 1/ od počiatku súdneho konania tvrdil, že až do marca 2013 nemal absolútne žiadnu vedomosť o tom, že osoby, ktoré s ním spolupracujú alebo v určitom čase spolupracovali, ponúkajú jeho klientom aj investície do zmienok spoločnosti Smart Thinkin'Office s.r.o., nešlo o produkt žalovaného 1/ a tento s predmetnými investíciami nemal nikdy nič spoločné, nezískal žiadnu províziu za uvedené obchody a ani za uzavretie takýchto obchodov nevyplatil žalovanej 2/ nijakú odmenu. Ako vyplynulo z dokazovania, G. E. žalovanej 2/ (aj ostatným maklérom) tento produkt predstavil ako zaujímavý a hodný prípadného ponúknutia stálym klientom (ako potenciálny budúci produkt žalovaného 1/). G. E. bol v tom čase členom štatutárneho orgánu - správnej rady žalovaného 1/ a zároveň podriadený finančný agent žalovaného 1/. Podľa údajov v Obchodnom registri SR z rozhodného obdobia, v mene spoločnosti koná správna rada, a to jej predseda samostatne alebo aspoň jej dvaja členovia spoločne. Aj odvolací súd zhodne s prvoinštančným považoval za preukázané, že G. E. o uvedenom produkte neinformoval ďalšieho člena správnej rady a ani samotnú spoločnosť PROXENTA, SE, ktorá skutočnosť vyplýva zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného vyšetrovacieho spisu ČVS:PPZ-721/NKA-FP-ZA-2013 G. T. (menovaný bol podľa údajov v Obchodnom registri SR predsedom správnej rady žalovaného 1/). Súd prvej inštancie na vec správne aplikoval ust. § 13 ods. 3 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého podnikateľa zaväzuje konanie osôb vykonávajúcich pôsobnosť štatutárneho orgánu, ak keď prekročili svojím konaním rozsah predmetu jeho podnikania, okrem prípadu, v ktorom sa prekročila pôsobnosť štatutárneho orgánu, ktorú tomuto orgánu zákon zveruje alebo zákon umožňuje zveriť. V danom prípade okrem prekročenia rozsahu predmetu jeho podnikania bol spôsobom konania G. E. prekročený aj spôsob konania za spoločnosť, nakoľko štatutárny orgán - správna rada alebo jej dvaja členovia - neprekročili

rozsah predmetu podnikania spoločnosti, ale rozsah svojej pôsobnosti prekročil len sám člen správnej rady G. E., čím tak nemohol zaviazat' podnikateľa (žalovaného 1/) v časti prekročenia rozsahu predmetu jeho podnikania (čo aj vyplýva zo svedeckých výpovedí v trestnom konaní a z výpovede žalovaných). Súd prvej inštancie rovnako správne posúdil otázku, či konanie žalovanej 2/ mohlo zaviazat' žalovaného 1/ a uzavrel, že nakoľko žalovaná 2/ v rozhodnom čase vykonávala taktiež činnosť podriadeného finančného agenta, vykonávala tak samostatnú podnikateľskú činnosť v súlade s § 6 zákona ZFS a vo všeobecnosti preto pri výkone svojej podnikateľskej činnosti zaväzuje len samú seba, preto nemohla svojím konaním zaviazat' žalovaného 1/ ako samostatného finančného agenta. S uvedenými závermi prvoinštančného súdu sa stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach vo vzťahu k týmto otázkam odkazuje na právnu argumentáciu obsiahnutú v bodoch 85 až 89 napadnutého rozsudku.

26. Odvolateľ namieta v tejto súvislosti tiež to, že prvoinštančný súd sa nezaoberal ustanovením § 15 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého podľa jeho názoru žalovaná 2/ konala v mene žalovanej 1/ v spojitosti s konaním G. E.. Odvolací súd mu ale nedal za pravdu, majúc za to, že uvedené ustanovenie nie je na daný prípad aplikovateľné. Podľa § 15 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza. Ak osoba svojím konaním prekročí rozsah poverenia podľa odseku 1, toto konanie podnikateľa zaväzuje len vtedy, ak tretia osoba o prekročení rozsahu poverenia nevedela a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu ani nemohla vedieť. Uvedené ustanovenie zákona garantuje tretím osobám možnosť spoľahnúť sa na oprávnenie osoby konať za podnikateľa, ak táto osoba pôsobí v organizačnej štruktúre podnikateľa na pozícii, s ktorou je obvykle spojené robenie určitých právnych úkonov. Bolo preukázané, že G. E. pôsobil u žalovaného 1/ na pozícii riaditeľa a riadil oddelenie predaja. Menovaný tak podľa názoru odvolateľa ako priamy nadriadený maklérov, ktorý im bežne zadával úlohy, určoval, ktoré produkty majú ponúkať a tento žalovanej 2/ (ako uviedla na pojednávaní dňa 01.10.2015) povedal, že môže ponúkať zmenky spoločnosti DINAZ, čo podľa názoru žalobcu preukazuje že konanie G. E. bolo konaním žalovanej 1/ v zmysle § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka. Treba uviesť, že zákon v § 15 finguje udelenie plnej moci, teda pričítanie konania sa spravuje pravidlami pre zastúpenie. Zastúpenie sa vzťahuje na robenie právnych úkonov a preto sa prostredníctvom § 15 pričítajú podnikateľovi len právne úkony poverenej osoby. Nie je celkom zrejmé, ako by vôbec uvedené ustanovenie mohlo byť na daný prípad aplikovateľné. Odhliadnuc od skutočnosti, že jeho aplikácia predpokladá urobenie právneho úkonu, ktorý ale v tomto prípade absentuje (zo strany Pavla Vaňa nešlo o vydanie pokynu žalovanej 2/ na predávanie tohto produktu, išlo o oboznámenie s existenciou takéhoto produktu a jeho odporúčanie ako zaujímavej investičnej príležitosti), konanie G. E. nemohlo byť konaním žalovaného 1/ v zmysle § 15 ods. 1 Obch. zák., tak G. E. ako aj žalovaná 2/ dobre vedeli, že nejde produkt žalovaného 1/ a žalovaná 2/ konala vo vzťahu k žalobcovi vo vlastnom mene („na vlastnú päsť“), nie ako podriadený finančný agent žalovaného 1/, pričom uvedenú skutočnosť žalovaná 2/ aj prezentovala žalobcovi, takže je vylúčená zodpovednosť žalovaného 1/ za vznik škody na strane žalobcu.

27. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu (ktoré žalovaná 2/ v konaní poprela), že v danom prípade nemal vedomosť o tom, že by sa nejednalo o produkt žalovaného 1/, že mu žalovaná pri dojednávaní zmenkového obchodu oznámila, že sa jedná o produkt ponúkaný ako každý jej iný produkt, a že niektoré ich stretnutia sa mali uskutočniť v sídle žalovaného 1/, odvolací súd zhodne so súdom prvoinštančným mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, neponúkol žiadne dôkazy na ich preukázanie a v tejto časti v podrobnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu.

28. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania, žalovaný 1/ nenesie zodpovednosť za konanie osôb, ktoré sa podieľali na realizovaní tejto pochybnej transakcie. Nemožno mu pričítať ani zodpovednosť za porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, žalovaný 1/ nemal vedomosť o aktivitách žalovanej 2/, ktorá mimo svojej činnosti pre žalovaného 1/ ponúkala klientom možnosť investovania do spol. DINAZ, pretože dokazovanie potvrdilo, že pred žalovaným 1/ bola táto činnosť utajovaná (výpovede žalovanej 2/, G. E., obvineného K. S. E.). Je preto dôvodná obrana žalovaného 1/ o tom, že nedisponoval žiadnymi kontrolnými mechanizmami, ktorými by mohol legálne monitorovať mimopracovné aktivity osôb, ktoré s ním spolupracovali a preto nemal možnosť odhaliť, že vykonávajú činnosť pre spoločnosť Smart Thinkin'Office, s.r.o. Rovnako dôvodná je argumentácia žalovaného 1/, že žalobca mal možnosť pred uzavretím zmluvy so spoločnosťou Smart Thinkin'Office, s.r.o., obrátiť sa na žalovaného 1/, aby si preveril takúto investíciu, čo mohol okrem iného urobiť aj prostredníctvom jeho webovej stránky, kde sa v tom čase nachádzal popis všetkých ním sprostredkovaných finančných produktov, nič z toho však neurobil. Aj z týchto dôvodov nesie aj

sám žalobca podiel na škode, ktorá mu vznikla, keď ani sám nebol pri uzavieraní obchodu dostatočne obozretný.

29. Odvolací súd nezistil ani zodpovednosť žalovanej 2/ na vzniku škody na strane žalobcu. Predovšetkým však treba uviesť, že pokiaľ ide o záver prvoinštančného súdu, že medzi žalobcom a žalovanou 2/ nevznikol žiadny záväzkový vzťah, s týmto sa odvolací súd stotožniť nemohol, pretože je nepochybné, že medzi žalobcom a žalovanou 2/ došlo k uzavretiu zmluvného vzťahu. V konaní bolo preukázané, že žalovaná predmetný produkt ponúkla „ako zaujímavý“ žalobcovi ako fyzická osoba a žalobca akceptoval jej ponuku a poveril žalovanú 2/ bezodplatným obstaraním presne špecifikovanej záležitosti - investície formou pôžičky finančných prostriedkov spol. DINAZ, zabezpečené prostredníctvom vydania vlastnej zmenky. Všeobecne platí, že predpokladom vzniku zmluvy je záväzný návrh na jej uzavretie podľa § 43a ods.1 OZ, ktorý je adresovaný jednostranným právnym úkonom navrhovateľa a akceptácia tohto návrhu osobou, ktorej bol určený. Občiansky zákonník upravuje niektoré typy zmlúv priamo vo svojej ôsmej časti (pomenované zmluvy) a ustanovuje ich podstatné obsahové náležitosti, zmluva nevznikne bez toho aby konkrétny právny úkon obsahoval podstatné náležitosti konkrétneho zmluvného typu. Vzhľadom na zmluvnú voľnosť (§ 51 OZ) nie je však vylúčené ani uzavretie zmiešanej zmluvy alebo nepomenovanej zmluvy v závislosti od obsahu dojednaní o právach a povinnostiach zmluvných strán. Právny režim zákonom nepomenovanej zmluvy sa riadi potom tými ustanoveniami OZ, ktoré upravujú občianskoprávne vzťahy obsahom alebo účelom mu najbližšie. V danom prípade išlo podľa názoru odvolacieho súdu o ústne uzavretú nepomenovanú zmluvu, podobnú príkaznej zmluve (§ 724 OZ), ktorej podstatou je vo všeobecnosti záväzok príkazníka, že pre príkazcu či už obstará vec alebo vykoná inú činnosť. Žalovaná 2/ mala v tomto prípade bezodplatne splniť príkaz žalobcu podľa svojich schopností a znalostí a zodpovedala za obstaranie záležitosti žalobcu, nezodpovedala ale za výsledok (teda za to, či sa výsledok takejto činnosti dostaví). Odvolací súd mal za to, že žalovaná 2/ si svoje povinnosti z tohto záväzkového vzťahu uzavretého so žalobcom aj splnila (predložila mu dňa 25.04.2012 k podpisu Zmluvu o vystavení vlastnej zmenky so spol. Smart Thinkin´Office s.r.o., ktorá mala na základe plnej moci a tvrdení žalovanej 2/ zastupovať spoločnosť DINAZ, a po zaplatení finančnej čiastky 10.000 Eur na účet uvedený v zmluve mu obratom doručila vlastnú zmenku spol. DINAZ na čiastku 11.000 Eur, splatnú dňa 25.4.2013), teda záležitosť, ktorou ju poveril žalobca obstarala.

30. Jej zodpovednosť za škodu žalobcu by mohla byť daná zavineným protiprávnym konaním (buď prekročením pokynov žalobcu pri obstarávaní záležitosti alebo nekonaním v súlade s jej znalosťami a schopnosťami). Podľa názoru odvolacieho súdu však o takýto prípad nešlo. Žalovaná konala v intenciách príkazu žalobcu a zároveň nebolo preukázané, že by nekonala v súlade s jej znalosťami a schopnosťami. Z dokazovania je zrejmé, že produkt, ktorý žalobcovi obstarala, sa až neskôr ukázal ako fiktívny, pričom tento podvod bol zosnovaný K. S. E., ktorý ako vyplýva z trestného rozsudku, pôsobil ako maklér v spoločnosti žalovaného 1/ a disponoval vedomosťami o podmienkach a postupoch investovania, tento predstierajúc reálnu existenciu a bonitu investície do ropnej spoločnosti DINAZ, vytvoril fiktívny investičný produkt, ktorý ponúkol na investovanie v spoločnosti, kde obvinený pôsobil ako maklér, zabezpečil zápis K. P. (ďalšieho obvineného) za konateľa spol. DINAZ Investments Slovakia, s.r.o., Bratislava, ktorú spolu so spol. Smart Thinkin´Office s.r.o., v rozpore so skutočnosťou prezentoval ako dcérske spoločnosti lotyšskej spol. DYNAZ a prostredníctvom nich uzatváral s poškodenými klientmi zmluvy o vystavení vlastnej zmenky a vlastné zmenky, ktoré sfaľšoval a zároveň ich aj podpisoval v mene druhého konateľa spoločnosti DINAZ Investments Slovakia, s.r.o. Vychádzajúc z uvedeného mal odvolací súd za to, že nie je možné spravodlivo od žalovanej 2/ žiadať, aby bola v čase, kedy to ešte nikto netušil, schopná odhaliť podvod, na ktorého odhalenie muselo prebehnúť vyšetrovanie orgánmi činnými v trestnom konaní. Zároveň treba vziať do úvahy, že produkt jej bol odporučený G. E., pre ňu dôveryhodnou a odborne erudovanou osobou, o znalostiach a profesionalite ktorej nemala žiadny dôvod pochybovať, keďže G. E. bol nielen členom správnej rady žalovaného 1/ ale podľa zistení súdu bol v rámci štruktúry spoločnosti zodpovedný za celú oblasť finančného sprostredkovania a riadil oddelenie predaja (por. výpoveď riaditeľa žalovaného 1/ G. T.). Skutočnosť, že nešlo o oficiálny produkt žalovaného 1/, ktorá bola žalovanej 2/ známa, nemala dôvod vyvolať sama osebe u nej žiadne pochybnosti vzhľadom na osobu, ktorá jej produkt poradila, a ktorá tak, spolu s informáciou, že produkt má byť v budúcnosti zaradený medzi oficiálne produkty žalovaného 1/, pre ňu bola zárukou dôveryhodnosti produktu. Vychádzajúc z uvedeného ani odvolací súd nemal v konaní preukázané, že by žalovaná 2/ bola porušila povinnosť konať v súlade s jej znalosťami a schopnosťami, keď aj ona sama sa stala obeťou podvodu K. S. E. a spol.

31. Vyššie opísané úvahy sú potom aplikovateľné aj na žalobcom tvrdené porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti žalovanej 2/ v zmysle § 415 OZ, s ktorým názorom sa rovnako odvolací súd nestotožnil. Prevenčná povinnosť pri predchádzaní vzniku škôd znamená, že každý je povinný zachovávať taký stupeň pozornosti, ktorý je možné od neho vzhľadom na konkrétnu časovú a miestnu situáciu rozumne požadovať a ktorý - objektívne posudzované - je spôsobilý zabrániť alebo aspoň čo najviac obmedziť riziko vznik škôd na živote, zdraví či majetku. (viď napr. 28 Cdo 1996/2010 (NS ČR). Pokiaľ žalobca v konaní tvrdil, že žalovaná 2/ porušila všeobecnú prevenčnú povinnosť, keďže si nijako bližšie investíciu do zmenky spoločnosti DINAZ nepreverila, súd uvádza, že vzhľadom na okolnosti prípadu nie je zrejmé, ako si vôbec mohla túto investíciu z hľadiska jej bezpečnosti preveriť. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie totiž jednoznačne vyplynulo, že žalovaná nevedela a nemohla v danom čase vedieť, že ňou ponúkaný produkt je podvod, pričom mala obmedzené prostriedky toto napriek svojim skúsenostiam a znalostiam zistiť, nemala sa to ako dozvedieť z dostupných zdrojov (podarilo sa to až orgánom činným v trestnom konaní). Vzhľadom na uvedené bol preto záver súdu prvej inštancie o nedostatku zodpovednosti žalovanej 2/ za vzniknutú škodu správny.

32. Keďže potom žalobca nepreukázal, že by k vzniku škody bolo došlo práve v dôsledku konania žalovaného 1/ alebo žalovanej 2/, správne prvoinštančný súd žalobu voči obom žalovaným ako nedôvodnú zamietol s poukazom na absenciu predpokladov úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody.

33. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní žalobcu, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

34. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadávať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku I v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

36. Pokiaľ ide o výroky II. až IV. napadnutého rozsudku, ako závislé výroky (§ 379 písm. a) CSP) boli tiež predmetom prieskumu odvolacieho súdu. Žalobca sa navyše odvolal v zákonnej lehote voči výroku III rozsudku v spojení opravným uznesením č.k. 2C/82/2014-427 zo dňa 17. decembra 2020, ktorým súd opravil tento výrok nasledovne: „Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.“ Podľa názoru odvolateľa takýto výrok je materiálne nevykonateľný, nakoľko neoznačuje osobu povinného a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie a to tak, že výrok bude znieť: „Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v plnom rozsahu.“

V uvedenej časti posúdil odvolací súd právnu argumentáciu odvolateľa za dôvodnú, i keď s ohľadom na výsledok sporu nebolo možné odvolaniu vyhovieť tak, ako to odvolateľ požadoval. Odvolací súd sa však stotožňuje s právnym názorom odvolateľa, ktorý vyplýva aj z judikatúry najvyššieho súdu. Výrok o nároku na náhradu trov konania musí byť formulovaný tak, že v ňom musí byť uvedené nielen kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania, ale musí v ňom byť uvedená aj formulácia, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti (por. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp. zn. 6 Cdo 222/2016).

37. S poukazom na uvedené odvolací súd zmenil rozhodnutie prvoinštančného súdu v časti náhrady trov konania, teda v dotknutých výrokoch II. až IV. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, aplikujúc ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP, vychádzajúc pritom z plného úspechu žalovaných 1/ aj 2/ v spore.

38. Zároveň bolo rozhodnuté aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania a to podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi uložil odvolací súd povinnosť zaplatiť úspešným žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

39. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).